

SPOLEČENSKÉ AKCE doma**27.ledna od 20⁰⁰ hod – HASIČSKÝ BÁL****10.února od 20⁰⁰ hod – PYŽAMOVÝ BÁL**, hraje Klasičkej postup**23. února od 20⁰⁰hod – KVĚTINKOVÝ BÁL****24. února od 17⁰⁰hod – TURNAJ V PRŠÍ**

...a v okolí

3. února od 14⁰⁰hod – MAŠKARNÍ BÁL v hospodě v Kostelním Hlavně, vstupné děti zdarma, dospělí 100,- Kč.

Vážení spoluobčané,

chtěli bychom Vás požádat o spolupráci při dokumentování historie obce Hlavenec a přilehlého okolí. Snažíme se sestavit podrobnou mapu Hlavence a okolí se zapsáním důležitých míst a místopisných názvů, které dnes již neexistují a upadají v zapomnění. Budeme též vděční za vyprávění příběhů a pověstí které se tradují již jen v ústním podání.

Hubertus, Kobylí hlava, Skorkovská alej, "Slepanda", staré hospody a obchody, Kaválkova bouda, Čtyři kameny, atd. Pokud by jste se chtěli podělit o Vaše vědomosti budeme moc rádi.

Kontakt: Václav Svačina ml., Hlavenec 140, tel: 326 780 337 nebo 602 280 636

POZVÁNKA NA 1. KVĚTINKOVÝ BÁL
Kvěťka z Hlavence

Vás srdečně zvou na 1. Květinový bál

V pátek 23. 2. 2007 ve 20.00 v Hlavenci v hostinci u Jelena

K tanci hraje: Duo Vlasta a Mirek Špalovi

Překvapení: Tombola, nejen květinová

vstupné: 80,- Kč

Rezervace vstupenek na tel.č. 602 280 337

Příjemnou zábavu přejí

Kopretina, Gerbera, Slunečnice, Růže,
Sedmikráska, Frézie, Sněženka,
Fialka, Orchidee, Tulipán

TŘÍDÍME TETRAPAK!!!

V dolní části obce přibyl nový kontejner oranžové barvy na nápojové krabice (tetrapak) od mléka, džusů, vína... Tetrapak je „drahocenným odpadem“, je složen z povoskované folie, papíru a hliníkové fólie a všechny tyto suroviny se druhotně zpracovávají. Krabice vhadzujte do kontejneru vymyté a zmáčknuté.

NEBUĎTE LÍNÍ, třídte odpad.**Hlavenec bude mít opět svou obecní knihovnu**

Již v únoru budeme mít možnost zajít si v Hlavenci do knihovny a vypůjčit si nějakou pěknou knížečku, neboť již nyní se zařizuje její interiér a brandýská knihovna, která bude jakousi patronkou naší knihovničky, má pro nás připravené nové knihy a starým knížkám, které čekaly na své čtenáře na půdě hlavenecké obecní školy, dá nový kabátek. Knihovnička bude otevřena v prostorách obecního úřadu a bude mít dokonce dva knihovníky:-)

...z knížky

PAULO COELHO
Jako řeka, jež plyne

MRTVÝ V PYŽAMU

Čtu na zpravodajském portálu na internetu: dne 10. června 2004 našli v Tokiu mrtvého muže oblečeného v pyžamu.

No dobrá, říkám si, většina lidí, kteří zemřou v pyžamu, buď

- A) zemřela ve spánku, což je štěstí; nebo
- B) byla v kruhu rodinném nebo na nemocničním lůžku – smrt nenastala nenadále, všichni měli čas si zvyknout na tu „nežádoucí“, jak jí říkal brazilský básník Manuel Bandeira.

Zpráva pokračuje: když zesnul, byl ve své ložnici. Vylučujeme tedy hypotézu nemocnice, zůstáváme jenom u možnosti, že zemřel ve spánku, bez utrpení, aniž si vůbec uvědomil, že už nespátí světlo zítřejšího dne.

Je tu však další možnost: přeapadení, po němž následovala smrt.

Kdo Tokio zná, ví, že toto obrovské město je jedním z nejbezpečnějších míst na světě. Vzpomínám si, že jednou jsme se s mými nakladateli cestou do japonského vnitrozemí zastavili na jídlo - a všechna naše zavazadla na zadním sedadle auta byla zvenku vidět. Hned jsem řekl, že je to velice nebezpečné, určitě půjde někdo kolem, uvidí to a zmizí s naším šatstvem, doklady atd. Můj nakladatel se usmál a řekl, abych si nedělal starosti - za celý svůj dlouhý život o podobném případu neslyšel (opravdu se s našimi zavazadly nic nestalo, ovšem já jsem byl při večerí jako na trní).

Vraťme se však k našemu mrtvému v pyžamu: tělo neneslo žádné známky zápasu, násilí nebo něčeho podobného. Důstojník Metropolitan policie v rozhovoru pro tisk prohlásil, že muž téměř jistě zemřel následkem náhlého srdečního záchvatu. Proto škrtneme také hypotézu vraždy.

Mrtvolu objevili zaměstnanci jedné stavební firmy v druhém poschodí budovy, která patřila k obytnému komplexu právě určenému k demolici. To vše nás vede k domněnce, že se náš mrtvý v pyžamu, který v jednom z nejhustěji obydlených a nejdražších měst na světě nemohl najít místo k životu, prostě rozhodl, že se nastěhuje někam, kde nebude muset platit činži.

A tady nadchází tragická část příběhu: mrtvý byl jenom kostrou oblečenou v pyžamu. U sebe měl rozsvětené noviny s datem 20. února 1984. Na vedlejším stole označoval týž den kalendář.

To znamená: ležel tam dvacet let.

A nikdo ho nepostrádal.

Muže identifikovali, jako bývalého úředníka firmy, která postavila obytný komplex, do něhož se on na počátku osmdesátých let přestěhoval hned po rozvodu. V den, kdy ty noviny četl a náhle opustil tento svět, mu bylo něco přes padesát.

Jeho bývalá manželka za nim nikdy nezašla. Policisté navštívili firmu, kde pracoval, zjistili, že hned po dostavbě ohlásila úpadek, protože se neprodal ani jediný byt, a nepřekvapilo je tedy, že muž už nepřišel do práce. Vyhledali jeho přátele, kteří zmizení přičítali tomu, že si vypůjčil nějaké peníze a nemohl dluh splatit.

Zpráva končí tím, že tělesné pozůstatky byly předány bývalé manželce. Dočetl jsem článek a zamyslel jsem se nad poslední větou: bývalá manželka dosud žila, a přesto manželka za celých dvacet let nikdy nevyhledala. Co si asi myslela? Že už ji nemiluje, že se rozhodl navždy ji vymazat ze svého života, že si našel jinou ženu a zmizel beze stop. Že život už je takový a jakmile skončí rozvodové formality, nemá smysl pokračovat ve vztahu, který se zákonně uzavřel. Představuji si, co asi cítila, když se dozvěděla o osudu muže, s nímž sdílela značnou část svého života.

Potom jsem přemýšlel o mrtvém v pyžamu, o jeho samotě tak propastné a naprosté, že po dlouhých dvacet let si nikdo na celém světě nevšiml, že nadobro zmizel. A uzavírám tím, že horší než mít hlad a žízeň, horší než být nezaměstnaný, soužití se láskou nebo si zoufat kvůli neúspěchu - horší než to všechno je cítit, že nikdo, ale vůbec nikdo na světě se o nás nezajímá.

Pomodleme se nyní v duchu za onoho muže a poděkujme mu, že nás přiměl k úvahám o důležitosti našich přátel.

...